

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De solenni & vnica pœnitentia C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

De solenni & vnica pœnitentia.

C

Illud autē quod Amb. ait, Repræhenduntur, & c. Sicut vnum baptisma, ita & vna pœnitentia: non secundum generalē, sed secundum specialem morē ecclesię de solenni pœnitentia dictum intelligitur: quæ apud quosdā semel celebrata nō iteratur.

Item illud aliud Amb. Pœnitentia semel vsurpata nec verē celebrata, & fructum prioris aufert, & vsum sequētis amittit: de solenni intelligitur. Solēnis ergo pœnitentia, vt Ambr. in eodē ait: est quæ

fit extra ecclesiam in manifesto, in cinere & cilicio: quę pro grauiorib. horrendisq; ac manifestis delictis tantum imponitur. Et illa nō est iteranda pro reuerentia sacramenti, vt ne vilescat & contēptibilis fiat hominibus. Vnde Aug. Quamuis cautē &

salubriter prouisum sit, vt locus illius humillimę pœnitentię semel in ecclesia cōcedatur, ne medicina vilis vel min⁹ utilis esset ægrotis: quæ tāto magis salubris est, quāto minus cōtemptibilis fuerit:

Quis tamē audeat Deo dicere, Quare huic homini, qui post pœnitentiā primam rursus se laqueis iniquitatis obstringit, adhuc iterum parcis? Orig.

quoq; de hac solēni pœnitentiā, quæ pro grauiorib. criminib. iniungitur ait, Si nos aliqua culpa mortalis inuenerit, quæ non in crimine mortali, vel in blasphemia fidei, sed in sermonis vel in morū vitio cōsistat: hæc culpa semper reparari potest, nec

interdicitur aliquando de huiusmodi pœnitentiā agere: sed nō ita de grauiorib. criminib. In grauioribus n. criminib. semel tantum pœnitentię conceditur locus. Cōmunia, quæ frequenter incurrim⁹,

semper pœnitentiā recipiunt, & semper redimuntur. Cōmunia dicit venialia peccata & fortē mortalia quædā aliis minus graua: quæ sicut sæpē cōmittuntur, ita frequenter per pœnitentiā redimuntur. Sed de grauiorib. criminib. semel tantum agitur pœnitentia, scil. solennis. Nam & de illis, si ite-

ren-

ren-

Ambr. c. 11.
lib. 2. de pœ-
nit ad fin.
to. 1.

Ad Mace-
donium epi-
54 non longē
à princ. in
tom. 2.

Orig. super
Leu. de ven-
dit. domo-
rum, c. 25.
Hom. 15. in
medio eius-
dem, in t. 1.

rentur, iteratur pœnitentia, sed non solennis: quod tamen in quibusdam ecclesiis non seruatur. *Auctoritatibus probat, quod non semel tantum, sed frequenter peccata dimittantur per pœnitentiam.* D

Quod verò pœnitentia non semel tantum agatur, sed frequenter iteretur, & per eam frequenter iterum venia præstetur, pluribus sanctorum testimoniis probatur. Ait n. Aug. scribens contra quosdam hæreticos, qui peccantibus post baptismum semel tantum dicebant vtilē esse pœnitentiam, ita. Adhuc instant perfidi, qui sapiunt plusquam oportet: non sobrii, sed excedentes mensuram dicunt. Et si semel peccantibus post baptismum valeat pœnitentia, non tamen sæpè peccantibus proderit iterata: alioquin remissio, ad peccandum esset incitatio. Dicunt enim. Quis nõ semper peccaret, si semper per pœnitentiam redire posset? Dicunt n. Dñm incitatore[m] mali, si semper peccantibus subuenit: & ei peccata placere, quibus semper præsto est gratia. Errant autē. Constat n. multum ei peccata displicere, qui semper præsto est ea destruere. Sed si ea amaret, non semper ea destrueret. Idē ad Maced. In tantum hominum iniquitas aliquando progreditur, vt etiam post peractam pœnitentiam, & post altaris reconciliationem, vel similia, vel grauiora committant. Et tñ Deus facit etiam super tales oriri solem suum, nec minus tribuit, quam ante tribuebat, largissima munera vitæ & salutis. Et quamuis eis in ecclesia locus ille pœnitentiæ non concedatur, Deus tñ super eos suæ patientiæ non obliuiscitur. Ex quorum numero si quis vobis dicat. Dicite mihi, verum aliquid profit ad vitam futuram, si in ista vita illecebrosissimæ voluptatis blandimenta contempsero, si me pœnitendo vehementius quam prius excruciauero, si vberius fleuero, si melius vixerero, si pauperes largius sustentauero, si charitate ardentius flagrauero? quis vestrum ita desipit, vt

huic

Aug. in lib. de vera & falsa pœnitentia cap. 5. in initio. in to. 4. ad Rom. 12.

August. ad Macedonium epist. 54. in 2.2. Mat. 5. g